

Có m♂t bà v♂ th♂♂ng làm các món ăn r♂t công phu, c♂u k♂, nh♂ng ch♂ng l♂i t♂ ra [không bi♂t](#)

th♂♂ng th♂c. M♂t hôm bà t♂c mình, lu♂c m♂t m♂c cho ch♂ng ăn. Ch♂ng ng♂c nhiên: "Cái gì th♂ này? Không th♂ nào nhai đ♂♂c!". Bà v♂ vui v♂ h♂n lên: "Th♂ ra ông cũng bi♂t là không ăn đ♂♂c à? Vì m♂i khi tôi th♂y ông ăn cái gì cũng nh♂ nhau c♂ mà!".

Ai cũng bi♂t “đàn ông yêu b♂ng m♂t, đàn bà yêu b♂ngtai”, nh♂ng hình nh♂ v♂i các ông ch♂ng đã [k♂t hôn](#) vài năm, câu nói đób♂ h♂ quên m♂t. Có ch♂ may đ♂♂c b♂ váy m♂i, m♂c th♂ vào c♂ đ♂ng ng♂mmãi tr♂♂c g♂♂ng, h♂t quay đ♂ng tr♂♂c l♂i quay đ♂ng sau, mà ch♂ng ng♂iđ♂c báo ngay c♂nh ch♂ng nói câu nào. C♂c ch♂ng đã ch♂ph♂i c♂t l♂i h♂i: “Anh th♂y em m♂c b♂ này có đ♂♂c không?”. Anh ta v♂n không r♂i m♂t kh♂it♂ báo: “Cũng đ♂♂c”.

Đó là ch♂a k♂ còn có nh♂ng anh, v♂ m♂c ki♂u gì cũngchê không th♂♂ng ti♂c: “B♂ này không đ♂♂c, trông bu♂n c♂♂i l♂m!", khi♂nv♂♂u xiù nh♂ bánh đa g♂p n♂♂c. Có ch♂ c♂m th♂y b♂t l♂c, đ♂♂ng nh♂ không th♂ làm đ♂p đ♂ ch♂ng hài lòng đ♂♂c. Và nh♂ng ông ch♂ng nh♂ th♂,đ♂u có t♂n t♂y v♂i v♂ con đ♂n m♂c nào cũng khó đ♂♂c v♂ yêu, gia đìnhh♂nh phúc.

Ng♂♂i ph♂♂ng Tây có m♂t nét văn hóa [truy♂n th♂ng](#) làkhen ph♂n♂, mà nhi♂u ng♂♂i g♂i đùa là "n♂nh đ♂m". Nó g♂n nh♂ m♂t th♂ "nghĩa v♂ b♂t thành văn" c♂a phái m♂nh, [không bi♂t](#)

đ♂u đó không ph♂ilà ng♂♂i l♂ch s♂, văn minh. Chúng ta du nh♂p và ♂nh h♂♂ng khá đ♂m nétvăn hóa ph♂♂ng Tây, nh♂ng "văn hóa n♂nh đ♂m" r♂t đ♂p này l♂i không vàođ♂♂c bao nhiêu.

♂ Vi♂t Nam, r♂t ít khi nghe ch♂ng khen v♂. Ngay c♂nh♂ng [ng♂♂i đàn ông](#) có th♂ nói là l♂ch lãmhình nh♂ cũng nghĩ r♂ng, nóichung phái đ♂p c♂n đ♂♂c đàn ông tán th♂♂ng, tr♂... v♂ anh ta. Li♂u h♂có bi♂t, ng♂♂i v♂ nào cũng sung s♂♂ng khi đ♂♂c ch♂ng khen? Ch♂c anh nàocũng bi♂t, b♂ng ch♂ng là khi [chinh ph♂c](#)

nàng, ch♂ng anh nào l♂i khôngs♂ đ♂ng th♂ [vũ khí](#)

này, nàolà: Em có mái tóc r♂t đ♂p, em có gi♂ng nóir♂t hay, có anh còn "đ♂o m♂": "Em hút h♂n anh ngay t♂ l♂n đ♂u m♂i g♂p.Đôi m♂t em sao mà sâu thẳm th♂m"...

Th♂nh♂ng, t♂ khi đã thành "c♂a nhà", h♂ không làmth♂n♂a. H♂x♂p th♂ [vũ khí](#) s♂c

bén đổ vào kho, đ♂ cho nó hoen r♂ mà không bi♂t, ng♂♂ i v♂ v♂ n c♂ n nh♂ng l♂i có cánh ♂y. Có ng♂♂ i còn đi tìm nó không ph♂i t♂ ch♂ng.

Có nhi♂u đàn ông bi♂t [ph♂n n♂](#) thích khen, cho nên, đ♂nc♂ quan hay g♂p [ph♂n n♂](#) ở đâu đó, anh ta cũng khen l♂y khen đ♂. Nh♂ngch♂ c♂ n v♂ đ♂n nhà, anh ta l♂i đ♂ "b♂ o b♂ i" ♂y ngoài c♂ a. Có anh l♂i s♂ khen l♂m, v♂ ph♂ng mũi, đâm ra "tinh t♂ng". Cũng có th♂ h♂ nghĩ, đàn bà nào ch♂ng thích khen, nh♂ng thích l♂i khen "ngo♂i" ch♂ thích gì "c♂ an♂i"? N♂u nghĩ th♂, b♂n đã l♂m. Con khen cũng thích. Ch♂ng khen l♂i càng thích. L♂i khen ch♂ng bao gi♂ th♂ a c♂. B♂n th♂ h♂i các

[ca sĩ](#)

xem, có ai th♂y chán ngán c♂ nh

[khán gi♂](#)

v♂ tay nhi♂u quá không, có ai khóch♂u khi nh♂ng "fan" hâm m♂ vây quanh xin ch♂ ký? Nh♂ng ng♂♂ i s♂ng g♂n mình, quen bi♂t v♂i mình mà v♂n khen mình thì càng có giá tr♂.

Ng♂♂ i ta k♂ r♂ng, có m♂t gã chi♂m đ♂♂ c hàng trăm trátim [ph♂n n♂](#) và sau đó chi♂m đ♂t luôn c♂ [tàs n♂](#) c♂ a h♂ nên cu♂i cùngph♂i vào tù. M♂t nhà tâm lý tò mò đ♂n t♂n n♂i xem h♂n có bí quy♂t gì. Ông ta b♂t ng♂ vì đó là m♂t gã đã lu♂ng tu♂i, hình th♂c bình th♂ng, duy ch♂ có cái mi♂ng r♂t duyên. Ông h♂i: "Làm th♂ nào anh chinh ph♂cđ♂♂ c nhi♂u [ph♂n n♂](#)

nh♂ v♂y?". H♂n tr♂ l♂i c♂t l♂n: "Có gì đâu. C♂ khennhi♂u vào".

Nhà tâm lý n♂i ti♂ng ng♂♂ i M♂, Dale Carnegie th♂ng ng♂i gi♂ng ♂ các l♂p h♂c làm v♂, làm ch♂ng. M♂t hôm, sau bài gi♂ng v♂ng♂ thu♂t làm ch♂ng, ông ra bài t♂p cho h♂c viên v♂ nhà làm. Ông yêuc♂u t♂t c♂ đàn ông th♂c hi♂n m♂t "Tu♂n l♂ khen v♂", ngày nào cũng khent♂ sáng đ♂n t♂i. Ông cam đoan s♂ th♂y hi♂u qu♂ ngay. H♂c viên ch♂ng m♂yng♂♂ i tin. Có ng♂♂ i còn nghĩ là ông nói đùa, nh♂ng s♂ đông v♂n th♂ "làm bài t♂p" xem sao và k♂t qu♂ th♂t b♂t ng♂.

M♂t anh v♂ a ng♂ đ♂y, nh♂ đ♂n bài t♂p, nói luôn: "N♂mc♂ nh em s♂ng th♂t, mùa đông thì ♂m, mùa hè thì mát". V♂ tất yêum♂tcái. V♂ t♂p th♂ đ♂c xong, ch♂ng l♂i khen: "H♂i này trông th♂n s♂c emr♂t t♂t!". V♂ càng [ng♂c nhiĉn](#) vì ch♂a bao gi♂ th♂y ch♂ng đ♂ ý đ♂n mình. Lúc đ♂n món ăn sáng ra, anh ta l♂i xoa hai bàn tay: "Chà, em làm món gitrông ngon th♂!". V♂ sung s♂ng nguýt yêuch♂ng m♂t cái n♂a. Ăn xongl♂i khen: "Anh th♂y đi ăn sáng ở đâu cũng ch♂ng b♂ng em làm!".

Phái đ̣p luôn thích nghe nḥng ḷi có cánh

Tác Giả: Saigon Echo ṣu ṭm

Thứ Hai, 04 Tháng 5 Năm 2009 07:55

Tṛc khi đi làm, ng̣m ṿ ṃt phút, anh ḷi tḥt lên: “Em ṃc ḅ này trông quá đ̣c!”. Không ng̣ cḥ trong vòng ṃt tịng, ṃi khen có ṃy câu mà cḥ a bao gị anh ta tḥy trên g̣ng ṃt ṿ ḷi có nḥng nét [ḥnh pḥ](#) ng̣ i ng̣ i đ̣n tḥ. Ra đ̣n c̣ a anh còn quay ḷi: “Anh đi nhá. Em ṛt tuỵt”. Ḥt tụn, có ḥc viên báo cáo ṿi tḥy là cḥ sau ṃt “tụn ḷi khen”, anh ta đ̣c ḥng [ḥnh pḥ](#) ḥn 10 năm chung ṣng c̣ng ḷi.

Ṃt khi đã ḳt hôn, ai cḥng mụn có [ḥnh nḥ](#) ḥnh phúc, mụn đ̣c ṿ yêu. Và đ̣ đ̣t đ̣c ṃc đích y, nhịu ng̣ i đã pḥ i đ̣ bịt bao công ṣc. Ḥ [lao đ̣ng](#)

c̣t ḷc hàng cḥc gị ṃi ngày, muaṭng ṿ nḥng ṭng pḥm đ̣t tịn, đ̣a c̣ nhà đi ngḥ cụi tụn. Nḥng có ṃt tḥ, ng̣ i ṿ nào cũng khao khát thì ḥ ḷi quên. Đó là ḷi khen.

Tuy nhiên, ṇu ṿ đ̣p thì khen đ̣p, ṇu qụn áo đ̣p thì khen qụn áo, ṇu ngọi hình không đ̣p thì khen công dung ngôn nḥ... mịn sao pḥ i chân tḥt. Khen ḅ a ḷ thành ṃa mai thì ṣ tác đ̣ng ng̣ c̣ đ̣y.